

עק"פ 55435/10/20 - כוכבה כנפי נגד רני טריינין, מועצה אזורית יואב, דליה כץ, עו"ד אהוד גוט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

12 מאי 2021

עק"פ 55435-10-20 כנפי נ' טריינין ואח'

לפני כבוד השופט יואל עדן - אב"ד

כבוד השופט עמית כהן

כבוד השופט יעקב דנינו

המערערת: כוכבה כנפי

נגד

המשיבים:

1. רני טריינין

ע"י עו"ד אהוד גוט

2. מועצה אזורית יואב

ע"י עו"ד אורן דיאמנט

4. דליה כץ

ע"י עו"ד אלכסנדר לבון

5. עו"ד אהוד גוט

פסק דין

ערעור המערערת על החלטת בית משפט השלום באשקלון בק"פ 51319-09-19 (כב' השופט הבכיר חיים נחמיאס), מיום 9.8.20.

השופט עמית כהן

המערערת מערערת על החלטת בית המשפט קמא, בה הוא הורה על ביטול כתב קובלנה פלילית שהגישו המערערת ובן זוגה נגד המשיבים 1 עד 4 וזיכויים מכל העבירות המיוחסות להם, משום שהעבירות בקובלנה התיישנו ועומדת לזכות המשיבים 1 עד 4 הגנה מן הצדק.

רקע

1. בין המערערת ובן זוגה, מר דוד כנפי (להלן: "הקובל", שניהם ביחד: "הקובלים"), למשיבים, סכסוך שנמשך משנת 2001, שבמסגרתו התנהלו בין הצדדים תובענות שונות, האחרונה שבהם - הקובלנה הפלילית מושא ערעור זה (להלן: "הקובלנה"), שהגישו הקובלים נגד משיבים 1 עד 4 (להלן: "הנאשמים"), אשר הוגשה ביום 22.9.19.

בית המשפט קמא הורה על ביטול הקובלנה וזיכוי הנאשמים מכל העבירות המיוחסות להם.

על החלטה זו מערערת המערערת. הקובל לא הצטרף לערעור.

2. הרקע לסכסוך, לשיטת הקובלים, הינו עבירות רבות שלטענתם עברו נגדם הנאשמים, על רקע התמודדותו של הקובל למליאת המועצה בכפר הרי"ף, ניסיונותיהם הנטענים של הנאשמים, למנוע את התמודדותו לבחירות, ורדיפתו הלכאורית של הקובל על ידי הנאשמים שבאה לידי ביטוי בהמשך במניעת הקצאת קרקעות ואף בכך שהנאשמים "תפרו" לקובלים תיק פלילי במינהלת סל"ע, ומנעו מהם קבלת פיצויים בגין ההתנתקות.

3. הקובלים, הגישו בין היתר, תביעה אזרחית, לבית המשפט המחוזי בבאר שבע, בשנת 2009, בתיק 3031/09, נגד המשיבים 1 ו-2, בעילה של לשון הרע.

ביום 2.8.12 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכם גישור, לפיו:

"1. התביעה נגד הנתבעים 1 ו 2 תדחה ופסה"ד הדוחה את התביעה יהווה מעשה בית דין הכולל השתק עילה והשתק פלוגתא.

2. הצדדים מסמכים את בית המשפט לקבוע את שיעור שכר הטרחה והוצאות המשפט (לרבות הוצאות העדים) להם יהיו זכאים הנתבעים בהתאם לשיקול דעתו".

ביום 14.9.12 נתן כב' השופט שלמה פרידלנדר, תוקף של פסק דין להסדר הגישור וקבע:

...

הריני מאשר בזה את הסכם הגישור, ונותן לו תוקף של פסק דין.

הריני דוחה את התביעה, וקובע כי פסק דין זה, הדוחה את התביעה, יהווה מעשה בית דין הכולל השתק עילה והשתק פלוגתא.

...

עוד אני מחייב את התובעים לשפות את הנתבעים בגין שכ"ט עו"ד בסך 40,000 ₪.

חיוב מופחת מאוד זה מותנה בהגעת סכסוך זה לסימום הסופי והמוחלט. במקרה שהתובעים יגררו את הנתבעים להתדיינות נוספת, מכל סוג שהוא, בגין אותה פרשה - יועמד החיוב בשכ"ט עו"ד על סך 440,000 ₪, בהתאם לתעריף המינימאלי המומלץ, כנגזר מסכום התביעה.

..."(הדגשות במקור).

לאחר מתן פסק הדין בתיק 3031/09, ובמשך שנים רבות, המשיכו התובעים להגיש בקשות בתיק, עד שביום 14.2.19 קבע בית המשפט כי:

"...נוכח מנהגם של התובעים להגיש בקשות במסגרת הליך זה, למרות שכבר הסתיים זה מכבר, בגין מעשים ומחדלים נטענים שלאחר פסק הדין - בקשות שגם לגופן הן נטולות יסוד וחוזרות על עצמן חרף דחייתן העקבית על הסף - אורה למזכירות שלא לקבל מכאן ואילך כל בקשה מטעם התובעים במסגרת תיק סגור זה..."

4. ביום 22.9.19 הגישו הקובלים את הקובלנה.

ביום 9.8.20 ניתנה החלטת בית משפט השלום בקובלנה, בה דחה בית המשפט את הקובלנה וחייב את הקובלים בהוצאות. על החלטה זו הגישה המערערת את הערעור בתיק זה (כאמור, הקובל לא הצטרף לערעור).

5. הערעור הוגש גם נגד משיב 3, מוטי קצביץ ז"ל. בהחלטה מיום 2.11.20 הורתה כב' הנשיאה, השופטת רויטל יפה כץ, על מחיקת המשיב 3 ז"ל מהודעת הערעור ומחיקת כל הטענות המיוחסות לו בכתב הערעור.

עיקר טענות הקובלים בקובלנה

6. הקובלנה הוגשה בהתאם לסעיף 8 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965 וסעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981.

בקובלנה טוענים הקובלים כי:

"עניינה של קובלנה זו, בעבירות רבות מאוד של 'כניסה לצנעת הפרט ובעבירות רבות מאוד של 'לשון הרע', ועבירות רבות נוספות אחרות שהחלו בסוף שנת 2001, בהם היה נאשם מס' 1 ראש מועצה מכהן (נבחר ללא בחירות) והקובל, היה מועמד לייצג את כפר הרי"ף במליאת המועצה, ...".

בין השאר, טוענים הקובלים כי הנאשמים תפרו לקובלים תיק פלילי, תוך הצגת מסמכים שהוצאו מבניין המשיבה 2 (להלן: **"המועצה"**) וממקומות נוספים, עד שתביעת הקובלים למינהלת סל"ע בגין ההתנתקות, נדחתה ובכך סיכלו בתרמית וזדון מהקובל ומשפחתו לקבל זכויות עקב תוכנית ההתנתקות; הנאשמים הביאו להוצאת פסקי דין שדחו סופית את התביעות שהגיש הקובל לבתי המשפט השונים: ו"ע 212/06 ע"י השופטת ענת זינגר, ע"א 11424/07 ע"י השופט יהונתן עדיאל, ת"א 827/04 ע"י השופטת נחמה נצר, עמ"נ 40/07 ע"י השופטת רות אבידע, ת"א 3031/09 ע"י השופט שלמה פרידלנדר.

7. בקובלנה, מתארים הקובלים פעולות של הנאשמים, החל משנת 2001 ועד 2007, אשר לטענתם מהווים מעשים פלילים.

כמו כן, מתארים הקובלים פעולות שונות בהליכים השונים שהתנהלו בין הצדדים, לרבות הגשת תצהירים של הנאשמים ואחרים; ומכתבים של הקובלים ואחרים (לרבות משיב 5, שאינו אחד מהנאשמים), בשנים מאוחרות יותר, ועד 2012 (למעט מכתב של משיב 5, מיום 26.3.2017 לוועדת האתיקה של מחוז ירושלים, המהווה, לטענת הקובלים, לשון הרע ופגיעה בפרטיותם; והליכים של הקובלים בת"א 3031/09 מתאריכים מאוחרים יותר, שלא ברור מה הטענה לגביהם).

8. הקובלים מסיימים את הקובלנה במילים אלו:

"קובלנה פלילית זו מוגשת לבית המשפט כדי לסיים את ההליך האזרחי בביהמ"ש המחוזי בבאר שבע. כב' השופט פרידלנדר חוזר שוב ושוב על החלטתו מיום 14.2.19 וזאת כדי לסיים את ההליך האזרחי והוא אינו יכול לעשות זאת, כפי הנראה, ללא הפללה של הנאשמים בבית משפט. הנתבעים/הנאשמים וגם עורך דינם, עו"ד אהוד גוט מסרבים כולם לפתור את הסכסוך. בכך הם מנציחים את השם הרע שהוציאו לקובלים לדורות ..." (הדגשה במקור).

עיקרי החלטת בית משפט קמא

9. ביהמ"ש קמא דחה את הקובלנה תוך שציין את הבעייתיות בהליך של קובלנה פלילית פרטית.
10. **באשר לטענת ההתיישנות** - ביהמ"ש קמא קבע שהעבירות הנטענות, התיישנו, לפי סעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982 (להלן: "**חסד"פ**): העבירות הנטענות על חוק איסור לשון הרע, המהוות עבירות מסוג עוון, מתיישנות לאחר 5 שנים והעבירות הנטענות לפי חוק הגנת הפרטיות, המהוות פשע עליו חלות הוראות סעיף 9(2) לחסד"פ מתיישנות, לאחר 10 שנים. לכן, העבירות הנטענות התיישנו לפני זמן רב והקובלים לא הרימו את הנטל המוטל עליהם להוכיח "אירוע מנתק", אשר האריך את תקופת ההתיישנות, לכן כל העבירות הנטענות התיישנו.
11. ביהמ"ש קמא קיבל את טענת הנאשמים לפיה, ישנו "פגם ופסול" בכתב הקובלנה המזכה את הנאשמים בטענה של "הגנה מן הצדק".
- ביהמ"ש קמא קבע כי הקובלנה מנוסחת בצורה כוללת, ללא פירוט העובדות הרלוונטיות, ללא פירוט התאריכים, וללא הפרדה מה מיוחס ספציפית לכל נאשם ונאשם, אלא הקובלים כרכו את כל הנאשמים יחדיו, אף את נאשם 3 שהלך לעולמו זמן רב לפני הגשת הקובלנה. הקובלנה אינה עומדת בתנאים שנקבעו על ידי המחוקק להגשת קובלנה פלילית, והקובלנה, כפי שנוסחה, אינה מאפשרת לנאשמים להתגונן בפניה.
- ביהמ"ש קמא קבע כי הנאשמים זכאים להגנה מן הצדק, כנגד הקובלנה שכלשון הקובלים הוגשה נגדם - "כדי לסיים את ההליך האזרחי בביהמ"ש המחוזי בבאר שבע", הליך אזרחי, שהסתיים עוד ביום 12.9.12, והינו חלוט מזה שנים רבות.
12. ביהמ"ש קמא קיבל את טענות הנאשמים לניסיונם של הקובלים להטריד ולרדוף את הנאשמים (ואף את נאשם 3 לאחר פטירתו), ולשיהוי בהגשת הקובלנה, שאף לשיטת הקובלים מדובר בעבירות שהחלו בסוף שנת 2001.
13. ביהמ"ש קמא הורה על ביטול כתב הקובלנה, זיכה את הנאשמים מכל העבירות המיוחסות להם וחייב את הקובלים בהוצאות, תוך שציין שאין מקובל להשית הוצאות בהליכים פליליים רגילים, אלא במקרים חריגים, ומקרה זה מהווה אחד המקרים להטלת הוצאות. הקובלים חויבו בשכר טרחה לנאשמים 1, 2 ו-4 בסך 7,500 ₪ לכל אחד ו-2,500 ₪ לעיזבונם של נאשם 3.

עיקר טענות המערערות

14. עניינה של הקובלנה, בעבירות רבות מאוד של כניסה לצנעת הפרט ובעבירות רבות מאוד של לשון הרע, ועבירות רבות מאוד נוספות אחרות שהחלו בסוף שנת 2001, בתקופה בה היה המשיב 1, ראש מועצה מכהן, והקובל, היה מועמד לייצג את כפר הרי"ף במליאת המועצה. המשיבים 1 ו-2 התערבו שלא כדין בבחירות, במטרה להציג את הקובל כמועמד מושחת ובלתי ראוי. לשם כך, הוצא מסמך אישי של הקובל מבניין המועצה, אשר הועבר לגורמים על מנת למנוע מהקובל הקצאת קרקע באזור התעשייה יואב ובמטרה לגרום לו להסיר את מועמדותו, כדי שהמשיבים 3 ו-4 יכנסו שניהם יחד כנציגים הבלעדיים של כפר הרי"ף, ובמטרה לבטל את רשימת הועד הקהילתי שהגיש הקובל כדין.
15. הנאשמים עשו יד אחת ותפרו לקובלים תיק פלילי במשרד ראש הממשלה/מינהלת סל"ע באמצעות מצג שווא, תוך שימוש במסמכים שהוצאו מבניין המועצה בכפר הרי"ף, עד שתביעת הקובלים לקבלת זכויות מתכנית

ההתנתקות נדחתה על ידי ועדת הזכאות, ובכך סיכלו ומנעו בתרמית ובזדון מהקובל ומשפחתו קבלת זכויות בגין ההתנתקות, ואם לא די בכך, גם הביאו לכך שחמש תביעות שהגיש הקובל נדחו בבתי המשפט.

16. הקובלים הגישו במהלך השנים תלונות רבות במשטרה נגד הנאשמים אך דבר לא עזר עד כה.

17. המערערת מבקשת להעביר את הערעור לשופט פרידלנדר, שקבע בפס"ד בתיק 3031/09, מיום 11.9.12: **"מותנה בהגעת סכסוך זה לסיומו הסופי והמוחלט"**. המערערת לא הייתה צד בסכסוך, פס"ד נכפה עליה והיא חתמה על הסכם הגישור רק כדי לקבל את אגרת ביהמ"ש ששילמה. הנאשמים 1 ו-2 לא חתמו על הסכם הגישור, רק המשיב 5.

18. היות והנאשמים 1 ו-2 גרמו למערערת נזקים בסך של 450 מיליון, לשווא, בזדון ובמרמה, והמשיב 5 הצליח לדחות את התובענה בזדון ובמרמה, המערערת מבקשת לצרפו כמשיב 5.

19. אין לטענת ההתיישנות תוקף שכן מאז פס"ד מיום 11.9.12 חלפו 8 שנים בלבד. על עבירת פשע, חלה התיישנות אחרי 10 שנים.

20. לגבי טענת הגנה מן הצדק, מדובר בתיקון לחוק שהתקבל בשנת 2007, העבירות נעשו בשנת 2005, בטרם התקבל התיקון.

21. לגבי "השתק פלוגתא" ו"מעשה בית דין", פס"ד הוא לפני 8 שנים ויש לו תוקף של 25 שנה. המועצה אינה מקיימת את פס"ד עד היום ולכן זהו "ביזיון בית המשפט" של הנאשמים 1 ו-2.

22. למערערת זכויות רבות המגיעות לה ולמשפחתה בגין ההתנתקות שנלקחו ממנה בזדון ובמרמה ע"י הנאשמים הפושעים, ויש להענישם בכל חומרת הדין.

תמצית טענות המשיבים 1, 2 ו-4

23. ביום 25.11.20 הגישו המשיבים בקשה לחיוב המערערת בערובה, דחיית מועד הדיון ופטור מהתייצבות. במסגרת בקשתם ובדיון שהתקיים ביום 19.4.21, טענו המשיבים כי הליך הערעור מהווה המשך ישיר לשימוש מתמשך לרעה בהליכי משפט, שעשתה ועושה המערערת בצוותא עם הקובל, תוך גרימת סבל, עוול, עוגמת נפש, עינוי דין קשה למשיבים, והדבר ברור כשמש מהכרעת בית משפט קמא, אשר מצא לנכון לחייב את הקובלים בהוצאות חריגות.

24. המערערת והקובל לא נושאים בהוצאות שנפסקו לחובתם בבית משפט קמא.

25. עוד קודם לדחיית הקובלנה, נדחו כל טענותיה של המערערת והקובל בערכאות אזרחיות שונות, ובפרט בת"א 3031/09. פסק הדין שניתן בתיק זה, לא מנע מהמערערת והקובל להמשיך ולהטריד את בית המשפט בבקשות סרק שונות, עד שלאחר חיוב המערערת והקובל בהוצאות לטובת המדינה, עמד השופט פרידלנדר על היתכנות ל"מצוקה סוציאלית" ו"חשש לנזקקות רפואית" של המערערת והקובל, ולבסוף הורה שלא לקבל עוד בקשות מטעמם.

26. טורדניות של המערערת והקובל אינה מתבטאת רק בהליכי משפט, אלא גם בהגשת תלונות שווא במשטרה, תלונות בלשכת עורכי הדין, הגשת דרישות ובקשות שווא לגורמים שונים כגון המועצה, רמ"י, וכו'.

דין והכרעה

27. לאחר ששמענו את הצדדים ועיינו במסמכים הרלוונטיים, הגענו למסקנה שדין הערעור להידחות.

28. לעניין משיב 5

הקובלנה לא הוגשה נגד משיב 5 ולכן לא היה מקום לצרפו כמשיב לערעור.

על כן, משיב 5 נמחק מכתב הערעור וכך גם כל הטענות המיוחסות לו בכתב הערעור.

29. התיישנות העבירות הנטענות

29.1. לעניין העבירות המיוחסות לנאשמים לפי **חוק איסור לשון הרע**: העונש הקבוע למפרסם לשון הרע, הוא שנת מאסר (סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע), ולכן עבירה על חוק איסור לשון הרע היא מסוג עוון, לגביה נקבעה תקופת התיישנות בת 5 שנים (ס' 9(א)(3) לחסד"פ).

לפי סעיף 14 להודעת הערעור, העבירות המיוחסות לנאשמים בוצעו לפני שנת 2005. בכתב הקובלנה מייחסים הקובלים פעולות שונות לנאשמים, עד לשנת 2007.

המערערת לא טענה ולא הוכיחה כי התקיימה לגבי העבירות הנטענות פעולת חקירה כלשהי לאחר המועדים הנ"ל, ולכן, לכל המאוחר, התיישנו העבירות הנטענות לפי חוק איסור לשון הרע בשנת 2012, זמן רב בטרם הגשת הקובלנה (22.9.19).

יוער שאין בסיס לטענת המערערת כי יש למנות את מרוץ ההתיישנות ממועד מתן פסק הדין בת"א 3031/19, בשנת 2012 - בפסק הדין שניתן על ידי כב' השופט פרידלנדר נדחתה תביעת לשון הרע אשר הוגשה על ידי הקובלים נגד חלק מהנאשמים, תוך חיוב הקובלים בהוצאות. אין בניהול המשפט האזרחי כדי להאריך את מועד התיישנות העבירות הנטענות (יתר על כן, מאחר שתקופת ההתיישנות היא בת 5 שנים, הרי שגם אם היה ממש בטענה, הייתה העבירה מתיישנת בשנת 2017).

29.2. לעניין העבירות הנטענות לפי **חוק הגנת הפרטיות**: העונש הקבוע לפוגע במזיד בפרטיותו של הזולת הוא 5 שנות מאסר (ס' 5 לחוק הגנת הפרטיות), ולכן עבירה על חוק הגנת הפרטיות היא מסוג פשע, לגביה נקבעה תקופת התיישנות בת 10 שנים (ס' 9(א)(2) לחסד"פ).

הקובלים לא פירטו את המעשים שלטענתם ביצעו מי מהנאשמים אשר פגעו, לטענתם, בפרטיותם, למעט שאלות בשאלון שנשלח לקובל במסגרת הליך משפטי, בחודש 11/2004.

על כן, גם אם יש בשליחת השאלון כדי להוות עבירה לפי חוק הגנת הפרטיות (וספק אם כך הדבר), הרי שהעבירה התיישנה ב-2014, זמן רב בטרם הגשת הקובלנה (22.9.19).

29.3. נוכח האמור לעיל, צדק בית המשפט קמא כאשר קבע שהעבירות מושא הקובלנה התיישנו ואין להעמיד את הנאשמים לדין בגין.

30. לעניין ההגנה מן הצדק

נוכח האמור לעיל, אין חשיבות לטענת ההגנה מן הצדק ואין צורך לדון בה.

למעלה מן הצורך- צדק בית המשפט קמא שמרבית טענות הקובלים נטענו ללא פירוט העובדות המקימות את העבירות הנטענות, המועדים בהם נעברו העבירות הנטענות ועל ידי מי מהנאשמים.

נוסף על כך, חלק מהדברים הנטענים אינם מהווים עבירה.

יש להוסיף כי הן בקובלנה והן בהודעת הערעור הועלו טענות רבות שאינן רלוונטיות והוגשו בקשות שונות שאין עניין להליך פלילי. בהיעדר בסיס ורלוונטיות לטענות רבות, לא מצאנו מקום להרחיב לגביהן.

התוצאה

31. נוכח האמור, אנו דוחים את הערעור.

32. לעניין ההוצאות:

זכותו של אדם לנקוט בהליכים משפטיים על מנת להוכיח טענותיו, אולם, לאור אופן ניסוח הקובלנה ובשקלול נסיבות העניין, לרבות גרימת הוצאות למשיבים להתגונן בפני הערעור, והתייצבות באי כוחם והמשיב 5 בעצמו לדיון, מצאנו לפסוק הוצאות לטובת המשיבים, אף אם בסכום מתון יחסית, על רקע טיבו ומאפייניו של ההליך שבפנינו (ראו והשוו: רע"פ 482/14 אהוד הלפרין נ' ערן סטאר, 3.3.14).

על כן, המערערת תשלם את הוצאות המשיבים 1, 2, 4 ו-5, בסך 5,000 ₪ לכל אחד מהם.

פסה"ד ניתן במעמד המערערת.

לבקשת המשיבים, הם שוחררו מהתייצבות לדיון להשמעת פסק הדין. לכן, המזכירות תשלח עותק למשיבים, באמצעות באי כוחם.

ניתן היום, א' סיון תשפ"א, 12 מאי 2021.

יעקב דנינו, שופט

עמית כהן, שופט

יואל עדן, שופט